kõik selles ühel meelel: kui tema sellest asjast kinni ei hakkanud, siis oleks kõik segamini läinud. Aga sellega kaotas tema töö üht suurt osa omast kiriklikust näust, millest kiriku-puhastamine mitte ilma olla ei wõi. Selle juure tulli weel, et Savonarola omas õpetuses täniseşt harjunud wiişist ühegis tükkis kõrwale ei läinud. Ainult alaline juhatamine pühakirja peale, mida tema enamist peast mõistis ja pärimine, et Jumala-teenistus waimus ja tões, täniste ärarikutud kombe teenistuse wasta, olema pidi, ainult see näitas tema kiriku-puhastawat püüdmist. Elukombeid, mitte kiriku õpetust, tahtis tema paranda. Wast wiimastes wõitlemistes, kui tema hing juba surma wasta ennast walmistas, tõusis arusaamine tema sees, et kiriku õpetus õigeksşaamiseşt oma eneşe tegude läbi, mitte pühakirja põhjusel ei seisa. „Tulgu kõik õiged," kirjutas tema 51. laulu seletamiseks wangikojas, „kes maal peal ja taewas on, meie tahame nende käest küşida sinu ees, kas şaiwad nemad õnnşaks oma eneşe weoruse läbi. Ühest suust ja ühest südamest annawad nemad wastuşt tgatahes: mitte meile, Jeşand, mitte meile, waid sinu nimele anna auu, sinu armu ja tõe pärast! Mitte nende käewars ei ole neid peastnud, sinu parem käsi tegi seda ja sinu käewars ja sinu silmade walgus, mis nende meele järel

oli. Mitte nende ärateenimise, mitte nende tegude läbi ei ole nemad peastetud, et keegi ennast eneşeşt ei kiitleks."

Nii pea, kui Medici ja Arrabbiati sugukondade sõbradel korda läks Florenzi raekohtutesse Savonarola waenlasi walida, langes waimustatud munga töö maha. Paapst oli temale awalikku jutlus-tegemist ära keelanud; eşiteks kostis weel kohus tema eest ja palus teda kantsle peale minema. Kui aga paapst needmisega ja şakramentide ärakeelamisega ähwardas ja ühes ka Medici sugukonna sõbralised raeherrad riigi juhatust oma kätte şaiwad, siis kadus rahwa armastus Savonarola wasta usinast ära. Üks tuleproow tema waimustatud õpilase Fra Domenico ja ühe Franziskusemunga wahel, mida tema tahtmist wasta tema waenlased toimetanud, ei şaanud kohtute wiiwitamise pärast mitte peetud ja rahwas, kes seda kõtistawat näitemängu tundide kaupa ootaund, ajas süüd mahajäätud „prohweti" peale. Ainult oma sõbrade sõeariistade abil peasis Savonarola halwa rahwa wiha eest kloostresse tagasi. Järgmisel ööşel, enne palmipuude-püha Jürikuu 8. pääwal 1498, tormasiwad Arrabbiati sõbrad kloostre peale; kohtud astusiwad sekka, aga mitte kloostre kaitsemiseks, waid rahwa ärritamiseks Savonarola wasta. Savonarola, Fra Dominiko ja weel üks